

Thorsten Ericson
Trige Centervej 50, 8380 Trige

7 marts 2017

Store Huller i Præstens Karriereplan Marts 2017

1. Menighedsrådene har et stort etisk problem.

Folkekirkemedlemsskabet i Århus Nordre Provsti har faldende tendens. Ca. 0,29 % pr. år. Kristendommen skal nok bestå, men holdningen til folkekirken vil drastisk ændre sig når medlemstallet falder til 54 % – 60 %.

Samtidig bonner vi folk, for noget de ikke får.

Vi har ca. 1.800 medlemmer i Trige Sogn (i pastoratet er der ca. 2.600 medlemmer).

Der kommer 5-15 stk. til gudstjeneste jævnligt.

Mens resten (77,3 %) kommer sjældent eller går aldrig i kirke.

Det betyder medlemmerne kun møder præsten ansigt til ansigt 3 gange i deres liv.

Ved dåb, ved konfirmation og ved begravelse. Ved bryllup - betragt det som en bonus.

De 3 gange får du ikke lov til at sige ret meget. Det tager ca. 1 time hver gang.

Enkelte kan måske forville sig ind til nogle julegudstjenester.

Med en livsindtægt på 11 millioner for en ufaglært, bliver kirkeskatten (0,79 %) ca. 87.000 kr.

Og med en livsindtægt på 23 millioner for en akademiker, bliver kirkeskatten 182.000 kr.

~ 120.000 kr. i snit. Læg dertil ca. 50.000 kr. til begravelse.

Det er derfor bydende nødvendig at have præsterne på banen til at tale med folk og møde dem, hvor de er. Præsten skal skabe værdi og gøre kristendommen relevant for dem.

Præsterne har (skulle have) evnerne og erfaring med at møde, tale med folk og igangsætte.

Præsterne er (skulle være) gode til at kommunikere, så folk har lyst til være sammen med jer.

Præsterne er (skulle være) netop den inspiration og coaching som er efterspurgt for at løfte jeres præstegering til glæde for den enkelte i menigheden.

2. Få ”nye kunder”

Jeg har talt med præster og fortalt, at taler du med 4-5 ”kunder” hver dag, så kan han ikke undgå at få succes som præst.

Start med, at skaffe samtaler med dem der kommer til barnedåb, med forældre til konfirmander, med dem der kommer til begravelse. Ca. ½ vil gerne have en samtale.

1 ud af 12 af dem vil få et ”løft” og se nye muligheder og er interesseret i at holde kontakt.

(Hemmeligheden for at få gode, udbytterige samtaler består i at ”sælge aftaler”!)

Når en præst holder op med at aflægge tilstrækkeligt mange besøg, er den virkelige grund meget ofte den, at han har mistet interessen og begejstringen for sin egen gerning.

Når jeg taler med andre kirkegængere i andre provstier, synes de også der er sket et skred.

De har oplevet, at dengang præsten blev ansat, så ville han/hun det hele og kunne det hele.

Nu hedder det sig, præsten kun er forpligtet til at møde op ved gudstjeneste, barnedåb, have konfirmander, holde vielser og begravelser. Derudover kun hvad der interesserer ham eller han gider. (Chr. d. V Danske Lov er helt glemt). I kan se, der skal gøres noget, snarest. Tak!

I Trige kan jeg se at præstearbejdet i løbet af 22 uger er ca. 37 gudstjenester inklusiv ca. 4 - 6

barnedåb. Dertil ca. 4 begravelser og en 2 - 3 vielser. Dertil lidt konfirmationsforberedelse..

Med en timefaktor 4 med 50 begivenheder giver det en byrde på ca. 200 timer på 22 uger

Samt 3 menighedsrådsmøder a' 4 timer hver måned. På 5 måneder giver det 60 timer.
Til rådighed er der på 22 uger a' 37 timer = 810 timer.
Sæt nogle timer af til fornyelse, kursus og netværke.
Så er der mere end 510 timer på 22 uger, hvor der er mulighed for at møde nye mennesker.
(Det er ca. 23 timer pr. uge.)

3. Prædikener.

Der er brug for ny inspiration mange steder til at løfte prædikerne, så de er værd at høre på!
Alt for ofte oplever jeg gudstjenesterne afvikles som søndagsskole for voksne tilsat orgelmusik, ritualer og så må menigheden synge med så godt de kan.
Der er ofte mange pårørende der deltager i dåb, konfirmation og begravelser.
Nogle gange er kirken fyldt.
Men `en prædiken mere orker de altså ikke! Der er ikke kommet flere, der jævnligt sidder på kirkebænken. I kan selv tælle efter!

4. Konfirmanderne:

Der arrangerer vel 10 – 15 arrangementer for konfirmander og nogle ud af huset. Fint!
Men er konfirmanderne blevet bedre rustet til livet i årene fremover?
Klarer de sig bedre end muslimske børn?? Øh! Næ!!
Jeg har spurgt udensogns kirkegængere, hvordan det forholder sig der. Samme billede!

Der er brug for et ”Succes og Millionær kursus”
Der mangler et coaching forløb for nye og gamle konfirmander.
Så de styrer udenom problemer og hvis de endelig er kørt fast, hvordan kommer de videre.
Hvorfor skal de også gå igennem alle de samme trængsler som vi andre havde?
Jeg taler ikke om et curling forløb!
Der er brug for nye målsætninger og tiltag.

Det er her Provstiet eller Stiftet skal handle proaktivt: hvordan restarter vi det hele.
De har garanteret stået i sådanne situationer flere gange.
Kræv løsninger ellers må de finde nogle løsninger, der gør en tydelig forskel.
(Præsten starter selvfølgelig med et stort handicap, hvis din provst og biskop heller ikke har fremgang).
Forbilledet mangler!

Jeg troede: Fra dag **1** havde alle Menighedsråd altid ønsket deres nye præst succes i hans præstegerning, at han blev en ”lysende Stjerne” hvor folk samledes omkring ham, så det blev et levende sogn og hvor andre sogn misunder os, vi havde fået ham.

Men fik vi en sådan præst?

Hvorfor ikke?

Hvornår vil det så blive det?

Menighedsrådene vurderer alligevel om præsten har X-Faktoren? Er jobbet blevet træls?
Og nogen gange sukker menighedsrådene: hvordan får vi en ny præst?